

evenwel niet vergeten dat wij leven onder vigeur van het Reglement van 1899.
Beerta, 12 Mei 1903.

B. SLINGENBERG.

Zeer geachte Redactie!

Het zij mij vergund enkele opmerkingen te maken naar aanleiding van de urgente voorstellen.

Nu het optreden van de Afdeeling Oldambt opvallend gencemd wordt, omdat zij, zooals daarbij de Heer BURGER zich uitdrukt, de bede van den Heer VAN DIJREN heeft verhoord; nu gezegd wordt, dat onze Afdeeling zich een verkeerde voorstelling maakt van het doel van urgentie-verklaring, (VAN GEUNS) en dat onze Afdeeling art. 41 als een achterdeur beschouwt om *niet* urgente voorstellen nog in behandeling te krijgen (BURGER), is het m. i. noodig de houding der Afdeeling Oldambt nader te motiveeren. De bedoeling van art. 41 is m. i. deze, dat het mogelijk is een belangrijk voorstel, dat te laat is ingediend, nog in behandeling te brengen. De eisch door den heer VAN GEUNS gesteld: „dat de zaak van zóó dringenden aard moet zijn, dat uitstel niet gedoogd kan worden” zal zeer zelden of nooit op een voorstel letterlijk kunnen worden toegepast. *Het belang* van het voorstel moet den doorslag geven, moet zoo groot zijn dat het gemotiveerd is van de orde af te wijken. Hoewel de Afdeeling Oldambt gaarne zooveel mogelijk aan die orde wil meewerken, meende zij met *grootte meerderheid*, dat deze voorstellen zóó belangrijk waren, dat men van den regel mocht afwijken.

Een betere voorbereiding kon hierbij niet als tegen-motief gelden, omdat een vroegere indiening van slechts één maand daarbij niet van belang geacht kan worden.

Het is bij deze gelegenheid weer herhaaldelijk gezegd, dat ons prestige bij de Regeering niet groot is en er niet veel naar de adviezen geluisterd wordt. Ik vind dat pijnlijk en treurig, dat wij na zoo lang bestaan nog zoo weinig gewicht in de schaal leggen. — Hierin verandering te brengen is zeker zeer noodzakelijk en de Maatschappij zal een lichaam moeten zijn, waarmede de Regeering rekening houdt en aan wiens adviezen waarde gehecht wordt.

Dit is niet te bereiken door een wensch uit te spreken als bijv. door *West-Friesland* voorgesteld, waarmee wij ons eenigszins belachelijk maken, want de wal zal het schip wel sturen, en alleen door krachtige actie zal kunnen worden bereikt, dat Regeering in 's lands vergaderzaal ook prijs stelt op medische vakmannen. Die actie moet bestaan door steeds met nadruk te wijzen op leemten die bestaan, door aan te dringen op verbeteringen op sociaal-medisch gebied, door eene warme belangstelling te toonen in de bevordering der algemeene volksgezondheid.

Ik meen dat de voorstellen in die richting zullen werken, omdat zij blijk geven, dat het volksbelang ons ter harte gaat en wij daarvan getuigenis afleggen. De wijze waarop het gedaan wordt moet duidelijk en pakkend zijn om ook den leek te overtuigen van het nut, en de Regeering is zeer leek.

Wij moeten het daarom ook niet alleen laten bij een motie ten opzichte van de voorgestelde vaccinatie-wet, maar de overtuiging van het overgroot aantal deskundigen gemotiveerd en duidelijk uitspreken. — Een bemiddelingsvoorstel lijkt mij van *medische* zijde niet wenschelijk.

Met het oog op de bevordering der openbare gezondheid moeten we steeds op de bres staan en de woorden tot de onze maken: „Zij kunnen niet wachten” enz.

Winschoten, 10 Mei 1903.

Dr. E. J. BUNING.

Zwolle, 11 Mei 1903.

Geachte Redactie!

De Afdeeling Zwolle en O. wenschte voor de Algemeene Vergadering nog het volgende voorstel als urgent aanhangig te maken en verzoekt om den steun van de noodige Afdeelingen te verkrijgen hiervoor een plaatsje in Uw tijdschrift.

De Algemeene Vergadering gezien het besluit van de Algemeene Vergadering te 's-Hertogenbosch op 8 Juli 1902, gelezen het adres door het Hoofdbestuur ter uitvoering van dat besluit gezonden aan Z. E. den Minister van Binnenlandsche Zaken den 28sten October 1902, overwegende, dat inmiddels een wetsontwerp is ingediend tot wijziging van de wet op het Hooger Onderwijs, draagt aan het Hoofdbestuur op, op den tijd en de wijze, welke aan zijn prudentie wordt overgelaten, alle middelen aan te wenden, welke tot het in genoemd voorstel beoogd doel bevordelijk zijn.

Afdeelingen, die dit voorstel en haar urgentie-verklaring wenschen te ondersteunen, worden beleefd verzocht hiervan mededeeling te doen aan ondergeteekende.

Namens de Afdeeling Zwolle en O.

N. VAN DER PLAATS, *Secretaris.*

Op de Algemeene Vergadering te Zwolle komen o. a. de voorgestelde wijzigingen in de Statuten en Huishoudelijk Reglement, voor welke samenstelling de ontwerpers ongetwijfeld hulde verdienen, in behandeling. Ondergeteekende en met hem de afdeeling „de Vecht en O.” meent echter dat in het voorgestelde *Art. 14 a¹. 3* der Statuten en *Art. 1 al. 1* van het Huishoudelijk Reglement niet voldoende gelet is op den bestaanden toestand. Deze artikelen beoogen den medicus, die lid wil zijn der Maatschappij, te dwingen lid te worden van de afd., binnen welker gebied hij is gevestigd; vooral, opdat een bindend besluit door een bepaalde afdeeling genomen niet door een lid der Maatschappij kan worden ontdoken, wanneer hij slechts lid wordt eener naburige afdeeling. Volkomen terecht; dit is echter niet voldoende. De voorgestelde regeling schiet in twee opzichten te kort:

1°. Tegenover medici, leden der Maatschappij, wonende binnen het gebied eener afdeeling en thans lid eener naburige afdeeling, hetgeen o. a. voorkomt in het gebied der afdeeling „de Vecht en O”, al zijn de grenzen hiervan nog niet officieel vastgesteld. Zoo zie ik bovendien in de naamlijst der Maatschappij van 1898, medici, gevestigd in dezelfde gemeente, als leden opgegeven van verschillende afdeelingen bijv.: